Emlék és hagyományőrzés

„Az ember veleszületett adottsága a létrehozás, kreativitás.
A kreativitás lényege – a világot látni, mint más, de alkotni úgy,
mint senki más.”

Buna Konstantin

A Kondor Béla Közösségi Ház Képzőművész Köre (1988-2018)

Mentoraink

Buna Konstantin

E. Kottek Péter

Lizák Pálma

Kassai Károly

Nagy Ernő

Előszó

Buna Konstantin

„A képzőművészkör – amit szabad iskolának tekinthetünk – ahol egy időben folyik a kezdők fokozatos felzárkóztatása a már grafikában, festészetben jártasabb egyénekhez. A szakkör kitartó munkára, szorgalmas tanulásra és széleskörű látásmód kialakítására készteti tagjait. Eligazítást ad a művészettörténet folyamatába, a múlt és jelen alkotásainak hatalmas kelléktárában. Mindezek előtt saját munkájuk minőségét jelentő bírálatban, a rajz, a festés, a képi egyensúly (kompozíció), az elvonatkoztatás (absztrakció), a színharmónia elsajátításában részesülnek. Nagyon fontos ennek a kis közösségnek az egymás segítése, a sok közös és önálló kiállításon való szereplés, a bemutatkozás őszinte öröme.”

A kezdő csapat

[Forrás: Buna Konstantin: Élete és művészete, magánkiadás (2018)]

Buna Konstantinné

A Kondor Béla Közösségi Ház Képzőművész Köre, emlékező és hagyományőrző kiállítására.

Buna Konstantin és felesége, a művész 70. születésnapja alkalmából, a XVIII. kerületi Városházán rendezett kiállításon 2008.05.28-án

Szeretettel köszöntök minden kedves Alkotót, elsősorban a férjem Buna Konstantin aranydiplomás festőművész – a kerületben, de országosan is elismert művészpedagógus – volt Tanítványait, valamint mindazokat, akik szellemét tovább viszik, és őrzik a nagyon sikeres képző kör értékes hagyományait.
Ezúttal is megköszönöm Férjem Tanítványainak a példás – ma is érezhető – összetartozást, a lelkes munkát, az egymásra figyelést és Mesterük iránti nagy-nagy tiszteletet, szeretetet.
Ezt mindig érezte ő is, és biztosan viszonozta is nektek. Lényegében ez a jó kapcsolat motiválta a kör, tartós vezetésére.

Mindig jó szívvel gondolt rátok és annak örült a legjobban, hogy egymás munkáját elismertétek, mert a színvonalas alkotást, csak szeretetteljes, nyugodt légkörben tudta elképzelni.

Ezt kívánom a jelenlegi Tanítványoknak is, és hogy minél több eredményt érjetek el-, de talán az a legfontosabb, hogy érjétek meg a közös munka összetartó erejét, és szerezzetek örömet önmagatoknak és másoknak is.
Férjem gondolataival zárom köszöntőmet, mely szerint elsődlegesnek tartotta, hogy legyetek önmagatok, a saját felfogásotokban bontakozzatok ki, arra törekedve, hogy az örömérzést, mint célt elérjétek!

Rosta Erzsi

30 év telt el (Egy alapító tag – **Rosta Erzsi** – visszaemlékezései)

Nagyon hosszú idő. Festés, rajzolás, tűzzománc készítés, kiállítások, táborok, felsorolni nem lehet mi mindent történt. Feledhetetlen a közös munka, a tanulás, az alkotás, az öröm, a bírálat, a barátságok, a rajongás, szeretet. Feledhetetlenek a kapcsolatok, összejövetelek, a kötődések, bánatok, az abbahagyások, újrakezdések és a nyári tábori feltöltődések. Feledhetetlenek tanárunk, Buna Konstantin festőművész-tanárunk tanításai, előadásai, tárlatvezetései. Velünk van emberi méltósága, nagysága, műveinek csodálatos világa.
A kör életében voltak dicséretek, előfordultak elismerések, kitüntetések és persze folyamatosan a kemény munka, meg a jobbító, segítő kritika.
Maradnak a szép emlékek, több száz – talán – ezernél is több alkotás, a szívünkbe, agyunkba vésődő útmutatások, figyelmeztetések, művészettörténeti előadások, az órákon megtanult szabályok, az egymástól ellesett ötletek, hatalmas gyakorlatok, a természet szeretete, leképezése, átváltoztatása.
A legnagyobb erő és cél e közben az emberi kapcsolatok ápolása, ami értelmet adott életünknek, hasznossá tette hétköznapjainkat, segített tovább fejleszteni kultúránkat, és ha kellett, támogatni, tanítani tudott másokat.
Nézem a korábbi névsort, milyen sokan eltávoztak! Sok-sok barát, festőtárs végleg búcsúzott. Szép, de nehéz is ez a visszaemlékezés.
Reményt ad, hogy vannak, akik folytatják, tovább építik a jövőt, a Képzőművész Kör jelenlegi tagjai, akik elkötelezett hívei szépet, jót alkotásnak, a környezeti kultúra, a közízlés fejlesztésének, és az alkotás adta örömszerzésnek.
Kedves FESTŐK és TŰZZOMÁNCOSOK! Építsétek a jövőt, a tiétek a következő 30 év, és a sok öröm, amit okozhattatok magatoknak és másoknak, akik szeretettel fogadják alkotásaitokat. Reméljük, hogy a Kondor Béla Közösségi Ház benneteket is olyan oda adással támogat, olyan figyelemmel kíséri munkátokat, mint velünk tették. Ezt köszönjük a volt és a jelenlegi vezetőiknek és munkatársaiknak.
Köszönet Kassai Károly festőművésznek, hogy egy időre átvette a festőkör vezetését, segítette a kezdők beilleszkedését.
Köszönet E. Kottek Péternek, a kör jelenlegi irányítójának, aki nagy szakértelemmel és türelemmel foglalkozik tagjaival.
Köszönet Lizák Pálmának a tűzzománcosok segítéséért, tanításáért, és e hagyományőrző visszaemlékezés előkészítésért.

E. Kottek Péter

2018. október. 25-én a Kondorban, kiállít a Kottek-Műhely is.
(ehhez az útravalóm, Nekik).
Megható, ugyanakkor megtisztelő, hogy egy kis csoport elém állva felkér arra, hogy tanítsam őket a festészet művészetére. Nem kis félelem, tűnődés, uralkodott el rajtam, aztán egyszer-csak úgy határoztam, átadom mindazt, amit restaurátori tapasztalatom, képzőművészeti múltam enged. Azután, csak azon vettem magam észre, hogy élvezem a tiszta, kíváncsi tekintetüket…
Maga a tanítás öröme akkor teljesedik ki bennem, amikor e lelkes csapat elkezd kérdezni, mi-hogyan működik, mi a kiváltó ok, ami eljuttat a kész produktumig. S ekkor válok hírnökké! A hozott, a tanult, a tapasztalt tudást átadni, maga az eufória! Azt tudni kell, hogy szükség van arra a képességre, ami az adást biztosítja. Ez volnék

én. S látva, hallva valami átmegy beléjük… Ám, ami igazán fontos, hogy arra is szükség van, hogy vevőkre találjon. Ezek Ők, a tanítványaim. Egytől-egyig kiváló figyelői mindannak, amivel okítom Őket. A rajztudás fejlesztése, a kompozíció, a zene, a ritmus, a művészettörténelem, a hol vagyunk e világban, az érzelmek skálái a kifejezésben, az irodalom, a világegyetem és a belső világunk. S még sok egyéb, ami ahhoz kell, hogy kifejezővé váljanak a képzőművészet bármely ágán. Ami számomra gyönyörűség, hogy minderre szomjúhoznak.
Megszerettem Őket, s a Kottek-Műhely befogadta mindnyájukat. Külön-külön egyedi, sajátos látásmódok, érzékeny gyengéd lelkületű alkotók. Örvend a lelkem, hogy pillanatnyi – múló – éltükben felvállalták a maradandó alkotás ismereteinek megszerzését. Ami tőlem telhető megteszem. Gratulálok az eddigiekhez, a kiállításukhoz, s nem utolsósorban, a kíváncsiságukhoz. De – szerényen – gratulálok magamnak is, mert amit itt láttatnak, ahhoz már nekem is van közöm. Bizton állíthatom, nagyot fejlődtünk két évad alatt.
E sorok végezetével had szóljak ki hozzátok Kottek-Műhely alkotói: BÜSZKE VAGYOK RÁTOK!!!

Németvölgyi-Kolgyáry Emese

Gondolatok a Kottek Műhelyről, ahol minden kedd örömünnep!

2016 szeptembere óta várjuk hétről-hétre, hogy ismét kedd legyen és aznap este 20:00 órakor már a következő keddre készülünk. Miért is? Kis csapatunk minden tagja úgy indul E. Kottek Péter vezette Műhelybe, hogy tudja, arra a pár röpke órára kilép a mindennapok zajos világából és egy különleges, kihívásokkal teli, belső utazásra indul.
Közösen járjuk azt az utat, amelyet elődeink kitartó munkával, művészetbe vetett hittel már kitapostak, és amelyet most Péter jelöl ki számunkra, még ha mindannyian más tudásszinttel, más időpontban, környezetből is csatlakoztunk a körhöz.
Csoportos és egyéni fejlődésünk záloga a prózai, már-már rutinná vált „táncrendünk”: az otthon készült munkáink mustrája, beszámolóink a háziként feladott művészettörténeti korszakokról és mesterekről; majd kroki, kroki és ismét kroki, egyéni munka és azok értékelése, végül a házi feladása - amelyre gyakran már a kapuban kerül sor, mert közben ránk tör az este és ezzel a záróra.
Péter karizmatikus személyéségével, lendültes stílusával, komoly szakmai felkészültséggel odaadással vezeti foglalkozásainkat. Művészi képességeink kibontakoztatásán túl, jó pedagógia érzékkel, finom eszközökkel dolgozik belső világunk harmóniába kerülésén, hogy valamikor kellő technikai tudással, egyéni stílusban, ugyanakkor mély lelki érzékenységgel tudjuk alkotó énünket a felszínre hozni.
Talán mindannyiunk, még a pár hónapja csatlakozottak nevében is kijelenthetem, hálás szívvel azonosultunk Péter által képviselt és közvetített szellemiséggel, a művészet iránti alázatos magatartással, fejlődni akarással.
Minden alkalom, amelyet családias hangulatban, tanulással és örömteli alkotó munkával együtt töltünk, különleges élmény, felfedező utazás, elmélyült, önismereti tréning, valóságos testi, lelki gyógyír.
Hálás köszönet érte a HÁZ vezetőinek, akik a foglalkozásokat lehetővé teszik, és Tanárunknak, aki tudásával gazdagít bennünket!
Reméljük, hogy támogató gondoskodással még hosszú évekig, évtizedekig fennmarad e képzőművészeti szabadiskola, és mindenkori tagjai méltón öregbíthetik az elődök alkotói hírnevét.

Riport

Ezer színben csillogó-ragyogó képekről beszélgettünk **Lizák Pálmával**, abból az alkalomból, hogy a Kondor Béla Közösségi Ház Képzőművész Köre tűzzománc szekciójából tíz alkotó mutatta be a szemet, lelket gyönyörködtető munkáit a Rózsa Művelődési Házban, 2012 áprilisában.
Lizák Pálma elmondta, hogy 1996-ban a XVIII. kerületi Művészeti Egyesület nyári, nemzetközi táborában Török Ibolya szobrászművész segítségével ismerkedett meg a tűzzománc készítéssel.
A tűzzománc ragyogásának gyönyörűsége nem hagyta nyugodni és addig-addig szorgalmazta egy égetőkemence beszerzését, míg az álomból valóság lett, és a Kondor Béla Közösségi Ház vásárolt egyet, így 1997-től indulhatott a kör tűzzománc szekciója.
Egy évig Török Ibolya irányításával tanulták a kör tagja az alapokat és az ékszerkészítést, majd a művészeti vezetést Buna Konstantin látta el.
A kis csapat 2012-től művészeti vezető nélkül maradt, ezért most önképzőkörként működik tovább. A tűzzománc szekció tagjainak gyakorlati oktatását, irányítását, szervezését Lizák Pálma vette át. Segítői Enyediné Izsák Judit és Kőváriné Bauer Klára. Lizák Pálma a Nemzetközi Zománcművészeti Alkotótelepen (Kecskemét) öt éven át képezte tovább magát az éves szimpóziumok alkalmával. Meghívottként volt Morelli Edit táborában Hajdúdorogon. Járt a Salgótarjáni tűzhelygyár és a Kétegyházán rendezett zománctáborokban is.
A tagok az önképzés keretében járják az országot. Kurzusokat látogatnak pl. a kecskeméti művésztelepen, részt vesznek a nemzetközi tűzzománc táborokban, pl. Naszvadon**.** Vannak, akik üvegfestői előélettel rendelkeznek és sikerrel kombinálják az üveget a zománccal. Az elmúlt két évben több tag is sikerrel szerepelt az egri országos tűzzománc biennálén. **Gratulálok minden tűzzománcos társamnak a szép helytállásért.** A kiállítást **Kiss Orsika** kavicsgrafikus nyitotta meg.
Gratulálunk és további sok szép alkotást kívánunk. (N.N.)

Válogatás a kiállítás képeiből:

Pálfalvi Ilona

Tankóné B Dóra

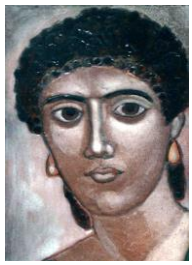

Kőváriné B. Klára

Lizák Pálma

Enyediné I. Judit

Takács Zsóka

Fehérné G. Melinda

Godánné T. Ibolya

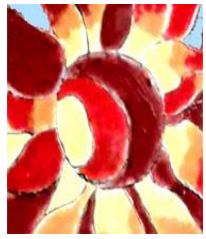

Kassainé B. Éva

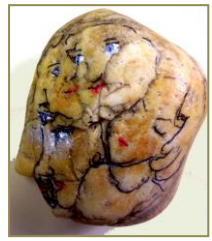

Kiss Orsika

Bálint Vera

1948. június 12-én születtem, a Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei Gégény községben. Vallásos családban nevelkedtem. Ez határozta meg a témaválasztásomat is.
Először vallási jelképeket rajzoltam. 12 éves koromban kerestem tanítót a rajzoláshoz. Nyíregyházán BERECZ ANDRÁS főiskolai tanár-festőművésznél tanultam. Középiskolás koromtól PÁL GYULA festőművész tanítványa lettem. Érettségi után, a sikertelen Képzőművészeti Főiskolai felvételi után dolgozni kezdtem. Közben kerestem a lehetőséget, hol képezhetném magamat a rajzolásban. A mindenkori élethelyzetem függvényében ez meg is történt a következő művészek segítségével: VARGA GYULA, GÁL DEZSŐ, HEIL EDIT, HEIL JÓZSEF, Dr. KESZTYÜS FERENC, LIZÁK PÁLMA. Sajnos, BUNA KONSTANTINNAL személyesen nem, csak az alkotásaival találkoztam, melyek nagy hatással vannak rám. Számomra az alkotás egy leírhatatlan élmény.
A férjem fogalmazta meg, hogy milyennek lát engem, amikor festek: Mintha csak a testem volna a vászon előtt. Szerinte én lélekben nagyon máshol vagyok ilyenkor.
Mostanában erőt gyűjtök a további képeim megalkotásához.

Bartis Ilona (Lilu)

Amikor még csak barátkoztam a lehetőséggel, és reménykedtem, hogy megtalálom a festéshez, a képzőművészethez vezető utam, ismertem meg TANÁR URAT, Buna Konstantint, aki a Kondor Közösségi Házban vezette a felnőtt festőkört.
Első pár órán kissé tartottam tőle. Megjelenése tekintélyt parancsoló, a művészet tekintetében határozott egyéniség volt. Ahogy elnéztem a körülöttem dolgozó társaimat, akik már profik voltak szememben, többször megkérdeztem magamtól - mit keresek én itt? De, szerintem minden kezdő kezében remeg az ecset, ha először próbál megvalósítani egy „művet”. Ha társaim látták bizonytalanságomat, segítségemre siettek, biztattak, kedves gesztusokkal oldották a kezdők feszültségét. A nyugalmas hangulatot a Tanár úr türelmes, békés, kiegyensúlyozott személye teremtette meg tanítványai körében. Szívesen emlékszem a szerda délutánokra, mert minden alkalommal egy-egy „alkotással” tértem haza, boldogan, és büszke voltam magamra.

Az alkotó táborokban az esti izgalmak, mikor korrektúrára vittük Tanár úr elé a napi munkáinkat, és meghallgattuk a nem minden esetben dicsérő szavait, csak fokozta akaratunkat, hogy másnap még jobb, és szebb munkákat tegyünk elé. Amit hét év alatt a képzőkörben tőle és társaimtól tanultam, a mai napig vezérel alkotásaimban**. Az első alkotó táborból hazafelé tartva észrevettem, nemcsak nézek, látok is!!!** Láttam a virágok szirmait, levelei mögé is beláttam, észrevettem a víz csillogását, a habot a hullám taraján, az árnyékot, és fényt! Ezt mind-mind Tanár úrnak, és társaimnak köszönhettem, akik minden apró részletre felhívták figyelmem. Egy alkalommal kiállításra készültünk, kérdeztem melyik képet vigyem? Naplemente jó lesz? Kérdeztem. – Nem-nem szó sem lehet róla! Az a kép giccs. Oké. Egy másik alkalommal pedig kérdésemre azt válaszolta: - Hozza a Naplementét, az egész jó kép! Nos, nem könnyű művésztanárnak, de művész diáknak sem lenni.
Szívesen emlékezek minden alkalomra, és minden szavára, mellyel elősegítette örömömet az alkotásban.

Dankházi János

Templom belső (Farkaslyuk)

1988-tól 2012-ig vezette a felnőtt rajz és festőkört Buna Konstantin. Minden év júliusában a Vasas Szakszervezet, majd később a Vasas Művészegyüttes Alapítvány tábort szervezett nekünk, Keresztes János közreműködésével, majd Závodszky Zoltánné segítségével és a Tanár úr irányításával.
Elfoglaltságaim miatt főként a nyári alkotó táborokban voltam együtt a festő csapattal. Ez jelentette az év legszebb szakaszát, melyet mindig nagyon vártam.
1996-2000 között az esztergomi Prímás szigeten a Zenedében laktunk, a Duna parton hajókat festettem.
1997-1998-ban a dunai nagy árvíz idején segítettünk homokzsákokat tömni, a Tanár úrral és a csapattal együtt.
2009-2010 években, a Holt-Körös partján, Szarvason, a Mezőgazdasági Főiskola kollégiumában laktunk, onnan jártunk a Körös partra festeni.
Egy alkalommal az arborétumban és a Nemzeti Parkban sétáltunk a Tanár úrral témát keresve. Végig velem volt, az egész idő alatt, míg a Csőszkunyhót megfestettem. Életre szóló élmény volt a társasága, az útmutatása.
Utoljára 2012-ben Baracson, a Duna partján táboroztunk. A vendégházban voltunk elszállásolva. Ott festettem a Vendégház című képemet.

Deák Veres Mari

Festek. Pedig mindig íróasztal mellett dolgoztam. 16 éve léptem erre az útra, amikor nyugdíjas lettem, és hiába kerestem, nem kaptam munkát. Akkor határoztam el, hogy azt teszem, amit mindig is szerettem volna: megtanulni rajzolni. Jó döntés volt. Új lehetőségek nyíltak, festőtáborok, új társaság, barátok, elképzelhetetlen élmények következtek.

Átszállás 110x120 cm

Négy önálló kiállításom volt eddig. Csoportos kiállításokon rendszeresen részt veszek, a Dunakanyar Képzőművész Egyesülettel Nagymaroson, és Zebegényben, valamint a Budai Képzőművész Egyesülettel Budakeszin, illetve Hidegkúton a Klebersberg Kultúrkúriában, továbbá a Hatvani Biennálén.
Az elmúlt 16 évben tanáraim voltak Bálványos Huba, Fiók László, most Breznay András a Budai Rajziskolában, valamint Sinkó István és Makói Juhász István a Galéria Körben. Közben felvételt nyertem a Képző- és Iparművészeti Szakgimnázium 2 éves OKJ-s festőtanfolyamára, így alkalmam volt a Kisképző nagyszerű tanáraitól is tanulni.
De legelső tanárom Buna Konstantin festőművész volt, aki realizmusból indulva építette fel absztrakt életművét.
Buna Konstantin mondta egyszer egy képe előtt állva, melyen csak néhány markáns ecsetvonás volt, hogy amikor a kép készült, minden egyes ecsetvonásnál mérlegelte, hogy folytassa-e: nem vesz-e el a képből a következő mozdulattal, ahelyett, hogy

hozzátenne, ráerősítene. Ez gyakran eszembe jut. Igaz, nekem más okból is nehéz késznek nyilvánítani a képet: mert nem OLYAN. Még nem olyan. Csakhogy soha nem lesz olyan, mert a kezem ügyetlenebb, mint a képzeletem. Nehéz ezzel szembesülni, és – jobb híján – elfogadni. Azért nem adom fel.

Mindig is szerettem a természetfotókat, a festmények esetében azonban nem a naturalista ábrázolás vonzott. Emlékszem, egyszer, még fiatal koromban, Csontváry Magányos cédrusára csodálkoztam rá, néhány éve pedig Kandinszkijnak egy absztrakt festménye előtt gyökerezett földbe a lábam.
Vekerdy Tamás, pszichológus szerint „a nem realista kép ugyanúgy realista, csak nem a természet **„bőrét”** festi, hanem a természet törvényeit.**”** Valami lényegest, valami mögöttest, valamit, ami nem látható.

Nemrég elolvastam – Lizák Pálma jóvoltából, aki honlapján megőrizte – a boglári Vasas képzőművészeti alkotótábor újságját, ahol 2002-ben bemutatkozó kezdőként azt a szöveget írtam, hogy „ha sikerül megszerezni a hozzávaló mesterségbeli tudást, arra szeretném használni, hogy láthatóvá tegyem a láthatatlant”. Sajnos, vagy szerencsére, ez még ma is érvényes.
Nagyszerű élmény alkotni, és közben folyamatosan tanulni. Küzdelmes, néha gyötrő, de mindenképpen **felemelő**. A felemelő élmény az, amit érthető és átélhető módon szeretnék továbbadni. Hálával gondolok első tanáromra, Buna Konstantinra, aki ezen az úton elindított.

E. Kottek Péter

Restaurátor (festmény, porcelán, tárgy), porcelánfestő, képzőművész.

Születtem: Eger 1955.12.19.
Szakmáim:
Okleveles **porcelánfestő** (Herend) 1973
Porcelánrestaurátor 1985-től
Festmény-restaurátor (1983-1990.Veszprém Bakony Múzeum, 1990-től Bp.-en önálló műteremben). Restaurátori kód: F1-133. Okl. sz. 1-05/1983
Mestereim: Vágfalvi Ottó, Somogyi József (1978), Szabó Iván, Král Éva, Kemény Marianna.
Képzőművész 1990-től.(olaj, Akvarell, Akril képek, Objektek, hangszerek festése, Falképek festése, bútorok dekorfestése).
98 egyéni, 49 csoportos, 9 külföldi kiállítás.

- Emellett belsőépítészeti tervek, azok megvalósítása, Színházi díszlettervek, azok megvalósítása,
- Kiállítások rendezése (Balaton északi part kiállító helyein, Budapest számos galériáiban).
- Részese voltam 17 évig egy évente megrendezett, nagyszabású rendezvénynek Nagyszakácsiban, a Királyi Szakácsok Viadalán, mint „Királyi Főépítész”, Rendezvényszervező.

Tagja vagyok

- a Magyar Múzeumi Egyesület **Pulszky Társaságának;**
- 1999-től a XVIII. kerületi **Művészeti Egyesületnek**;
- **2010** óta a XVIII: kerületi Szabad Alkotók Körének (**SZAK**) alapító tag;

- a **Who is Who Magyarországon** tagságának;
- a **Generali Providencia Biztosító Bizottságának; művészeti szakértője;**
- **az ÚJ MAGYAR NEMZETI KAMARA SZÍNHÁZNAK**

Referencia

- Tihany, Apátsági templom mennyezet freskóinak restaurálása (TIM)
- Filmgyárban Díszletépítés (TIM, Péli Barnabás vezetésével),
- Újszentmargitán templomi belő dekorfestés (TIM, Ráncsik Zsolt vezetésével),
- Budapesti PARLAMENT belső dekorfestés, restaurálás (TIM, Ráncsik Zsolt vezetésével),
- Budapesti Andrási úton a CLEAN WORD épület belső kialakításában (TIM, Murányi Sándor vezetésével),

Xenophon lovainak bolygója

- Budapest XVIII. kerületi Tér-szobrok restaurálása (Zsolnai Mihály népi fafaragó mesterrel),
- Móri Lamberg-kastély belső dekorfestés (TIM, Bölöni Melinda és Iszlay Ágnes vezetésével),
- MŰPA külső homlokzat felújításában (TIM, Bölöni Melinda vezetésével),
- Letkés Templomi mellékoltár teljes felújítása (egyéni)
- Filmgyárban Díszletépítés (TIM, Péli Barnabás vezetésével),
- Újszentmargitán templomi belő dekorfestés (TIM, Ráncsik Zsolt vezetésével),
- Budapesti PARLAMENT belső dekorfestés, restaurálás (TIM, Ráncsik Zsolt vezetésével),
- Budapesti Andrási úton a CLEAN WORD épület belső kialakításában (TIM, Murányi Sándor vezetésével),
- Budapest XVIII. kerületi Tér-szobrok restaurálása (Zsolnai Mihály népi fafaragó mesterrel),
- Móri Lamberg-kastély belső dekorfestés (TIM, Bölöni Melinda és Iszlay Ágnes vezetésével),
- MŰPA külső homlokzat felújításában (TIM, Bölöni Melinda vezetésével),
- Letkés Templomi mellékoltár teljes felújítása (egyéni)
- Miskolc, Mindszenti templom felújítása.

2016 szeptemberétől tanítok festészetet a Kondor Béla Közösségi Házban működő Képzőművész Kör „Kottek-Műhelyében.” Privát tanítványaim közül, kettőnek sikerült felvételt nyernie felsőfokú képzőre.

Web oldalaim: http://www.ekottekpeter.hu/ és kottek.mohaegyesulet.hu
"HISZEK A MŰVÉSZETBEN, MERT TÚL NŐ MINDENEN,
MERT NEM RABJA SEMMINEK.
HISZEK AZ ALKOTÁSBAN, MERT A LÉLEK NYELVE - NEM MINDENKIÉ - CSAK A MAGASABB LELKŰEKÉ."

Enyediné Izsák Judit

1961-ben születtem Budapesten. Már gyermekkoromban is szerettem rajzolgatni, mégis sokat váratott magára az első kép. Hosszú éveken keresztül csak kacérkodtam a gondolattal, míg végre 2002-ben érett tetté a festés iránti vágy. Ekkor felkerestem a Kondor Béla Közösségi Házban működő felnőtt festőkört és ott Buna Konstantin festőművész tanár segítségével elkezdtem ezt a csodálatos hobbyt.

Trintangó

Az első olajjal festett kép mókás figurára sikeredett, de az alkotás öröme és a színek játéka meghozta kedvem a folytatáshoz. Nem mindig volt pozitív a kritika, ez inkább csak dacossá tett, nem szegte kedvem. Arra sarkallt, hogy megfeleljek Önmagamnak és a kihívásoknak. Ám a mai napig legfőbb örömöm, a család és barátok pozitív visszajelzése.
Kíváncsiságom hajtott új rajz és festés technikák után, élvezetes kitérőket téve a sokszor nem is olyan egyszerű terepen. Több témakörbe is belekóstoltam. De igazán a modern, élénk, nagyon színes, geometriai ábrás képek állnak a legközelebb hozzám.

A Tanár Úr (Buna Konstantin), mert mi csak így hívtuk, nagyon szívesen fogadta a modern festészetemet, különösen a háromszögből álló képeimet és a tűzzománcaimat. Azt mondta nekem: – Megérkeztél. Miért vártál eddig? Ez a Te világod. –

Harlekin

Csak 2011-ben próbáltam ki ezt a csodát, amit tűzzománcnak hívnak. Ez a tüzes technika a mai napig inspirál és igazán nagy örömöm van benne. A festőnek nagyon egyszerű dolga van, mert saját maga örömére alkothat. Képeimben gyermek maradtam, aki szeret játszani a színekkel, formákkal. Amolyan nagy gyerek, aki kicsit a felnőtteknek is játszik.
Tisztában vagyok képességem határaival. Hiányosságaim állította nehézségeket lelkesedésemmel igyekszem leküzdeni.
A kiadvány mellékleteként Tanár Úr keze alatt készült különleges képet és tűzzománcot mutatnék be. (honlap: www.izsakjudit.ewk)

Köszönöm Kedves Tanár Úr, hogy az alkotó éveimet oly sok türelemmel és odafigyeléssel kísérted végig. Hálásan köszönjük Pirkónak, Tanár úr feleségének megértését, mert az ő önzetlensége, segítsége miatt tudott a Tanár úr velünk oly sok éven át fáradhatatlanul foglalkozni.

Fehérné Gádori Melinda

Miért lett ilyen felhős az ég?
Mert Dunáról fújt a szél és levitte az állványról a képet. Mivel állandóan javítani kellett, felhőket festettem a maszatos égre. Konstantinnak is tetszett, jóváhagyta.

A képről **Hitka Anita** írt egy kedves verset.

Nyári délelőtt
Csak úgy a zöld térség közé veszve,
keréknyomok kanyarodnak jobbra.
Talán épp most kanyarodott el egy autó,
vagy netán vár valakit a vendégház.
Balra egy kis liget a képen,
kissé távolabb a háztól a tágas térben,
várom hogy előbukkanjon
a fák közül egy riadt őzike.
De nem jön, csak néhány árnyat sző
a levelekbe megbotló napsugár.
Oly idilli ez a szép csendes táj,
pihenésre hív a vendégváró vendégház.
Csendes nyári délelőtt van éppen,
ahogy Melinda mutatja a képen.

Felhős délelőtt

Fejes Kati

Úgy 15 évvel ezelőtt mondtam ki hangosan, szeretnék rajzolni, festeni.
Anno el is kezdtem, de a körülmények... Négy éve egy ismerősömtől kaptam különféle festéket, ecseteket és elkezdtem köveket festeni. Ott munkált bennem vágy a rajzolásra és egy csoportra, egy körre, ahol egymást ihletve, élvezve a társaságot, festhetünk.
Milyen a vágy? Betöltetik! Ez történt velem, mikor nagy örömömre a Kondor Béla Művelődési Ház szórólapján észrevettem a nagymúltú Képzőművész Kör hirdetését. Nehéz volt kivárni a szeptember elejét, ez két éve történt.
Rövidesen csatlakozott hozzánk E. Kottek Péter tanár úr, aki komoly művészi felkészültséggel, tapasztalattal és nem utolsósorban türelemmel segít minket, kezdőket és a haladókat egyaránt.
Tanultam rajzolni, tán elkezdtem látni is, olaj, akvarell, pasztell, technikákat is tanulmányoztam... Férjem, mint a legfőbb hódolóm nagyon szereti, ha festek vagy rajzolok, mindig támogat és bíztat.

Mesél a múlt
Csendes elhagyatott
szoba, csak a pók
hálója feszül,
egy légy életért küzd.

Az üresség szinte
kézzel fogható,
csend az itt lakó.

Minden moccanatlan,
kíváncsi szél matat,
ablakot nyitogat

Elárvult borosüveg
zöldje fakó a portól,
pállott alkohol
szaglik savanyún.

Falról, fáról festék
pereg színevesztetten,
semmivé lesz minden,
nincs, ki emlékezzen.

Elhagyatottan

Bemutatott munkáimból látszik, az út elején tartok, de élvezem az utazás minden percét.

Alkotótábori töredékek.

Tornyok városa

Csatlakozásom után, 2005 nyarán voltam először a Vasas által támogatott alkotótáborban, Szarvason. Mindenki az alkotási láz hevétől fűtve, alapozott, témát keresett a jó meleg nyári napon.
A Kőrös parton álló stégen többen üldögéltünk én akvarellfestékkel egy képen ügyködtem, amikor megállt mögöttem a Tanár úr:
– Feyér Mária! Magának olajfestékkel kellene festenie! – mondta, az Ő vontatott stílusában.
– Nekem nincs olajfestékem. Csak két ecsetem! – válaszoltam.
– Nem baj! Majd adnak a Többiek! – Mondta és otthagyott.
Tényleg ADTAK! – festéket, hígítót, útmutatót, jó tanácsot mindent!
Így kezdtem el olajfestékkel festeni, azóta számomra ez lett az anyagok, anyaga: sokrétűsége, kezelési technikái a mai napig lenyűgöznek.
Rajznál a pasztellkréta a kedvencem, mert színekben látok, az akvarellt meg mindig is kedveltem. Csak azt festem meg, amit szeretek, meglátok valamit, és tudom a kép címét, amit még el sem kezdtem, tudom milyen technikával és anyaggal fogok dolgozni. A MŰVÉSZET nekem az örömmel végzett munkába feledkezést jelenti.

2007. Tiszafüred, Pepita Szálló.
Rudas Judittal az alkotás és a művészetek szeretete régi barátságunk gyökere, minden táborba együtt mentünk, hát a Pepitában is együtt voltunk. Szép hely volt, de nem találtuk a helyünket. Mi szerettünk félrevonulni és csak akkor előhozni a képet, ha kész volt. A Tanár úr tudta ezt és időnként az eltűntek nyomába eredt, elvégre alkotó, nem napozó tábor volt elsősorban. Mi éppen a városban felfedező utat tettünk a „piacon”, alkotói témát keresve.
Judit vásárolt egy 50x60-as román import giccset, a keret miatt, és a hóna alá vágta. Jómagam egy 30 literes zománcos bográcsot karonfogva, ballagtunk hazafelé. No és ki jön szembe velünk? Hát Buna Konstantin a fél tábor kíséretében. Megállt velünk szemben, végigmért bennünket jó alaposan és így szólt: – Judit! Mi az ott a kezében? Csak nem azt akarja kiállítani?
Aztán a szállodában tettünk felfedező utat, kikötöttünk egy padlásrészen, ami építési terület volt, de akkor senki nem csinált ott semmit, kivéve a galambokat – betársultunk.

Berendezkedtünk az ott levő hulladék anyagokból és egyszer csak homlokon rúgott minket a „Múzsa”.Judit ott festette az első vörös alakos „Táncosokat” én pedig a „Tornyok Városát „és a „Hangyaperspektívát”. Mérföldkő volt az a nyár mindkettőnk alkotói munkájában.

Mottó:
„Mindenkinek megvan a maga módja arra, hogyan tanuljon meg valamit.
Az ő módja nem az enyém, és az én módom nem az övé.
De mindketten a személyes történetünket keressük, és én őt ezért becsülöm.”
/Pauló Coelhó/

Godánné Tamási Ibolya

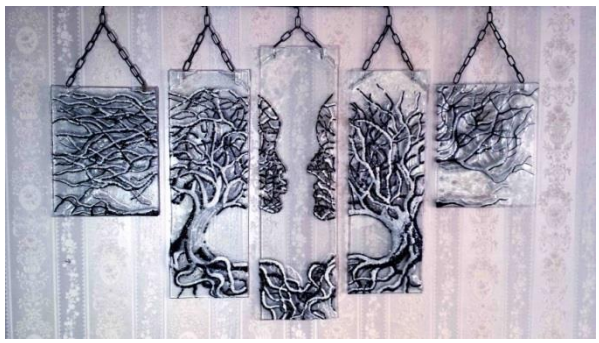

Eljött végre az életemben az az időszak, amikor nem a mindennapi küzdelmekre kell gondolnom, hanem kiélhetem a belsőm szépség utáni vágyát. Homoki Anikó üvegművész alkotásaiba szerettem bele és követtem próbálkozásaimmal.
Csillagjegyem tűz iránti vonzódása pedig elindított a tűzzománc felé. Lizák Pálma segítségével megismerkedhettem az alapokkal, és szuper csapat tagjaként próbálok tovább fejlődni.
Már nagyon rég csodálom a szecesszió, Mucha és Klimt gazdag világát. 12 éve művészeti közösség tagjaként részt veszek kiállításokon, élvezem, hogy másnak is tetszik, ami nekem.

Hajdúné Cs. Sára

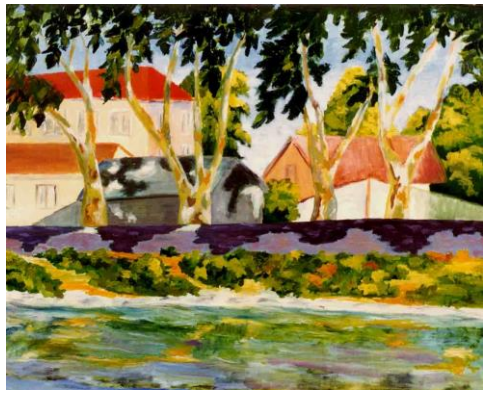

Életemben kb. 25 év volt az, amit a kör tagjaként élhettem meg – NAGYON SZÉP időszak volt. Nem tudok elég hálás lenni azért, hogy ilyen sok jóban, szépben lehetett részem.
Buna Konstantin festő-tanárunknak nem tudtam elégszer megköszönni azt a lehetőséget, hogy olyan sok mindenre megtanított a különféle technikák (grafika, olajfestés, pasztell, akvarell, tűzzománc) rejtelmeire és a művészet-történet nagy eseményeire.
Részt vehettem az ország több vidékén rendezett festőtáborokban, és sok-sok kiállításon, ahol esetenként díjazásban is részesült alkotásom.
A Platános sétány című képem Esztergomban, a Prímás szigeti táborban készül.
Később, életkörülményeim megváltozása után egyre ritkábban vettem részt a foglalkozásokon Nem volt inspirációm az alkotáshoz, ami számomra nagyon szükséges!
Ritkán azért előfordul, hogy festek vagy rajzolok egy-egy képet főként ajándékba, és örömmel tölt el, ha látom az arcokon, hogy a kép elnyerte tetszésüket.
Kívánok a festőkör lelkes tagjainak sok szép alkotást, sikereket és jó egészséget.
Mottóm nem változott: „ A szépség mindenütt ott van, nem rajta múlik, hogy nem tudjuk meglátni.” (Rodin)

Harasztiné Polló Edit

„Egy festmény nem csupán festékből áll. Olyan alkotás, amelyben tetten érhető a művész agya, technikai tudása és érzelmei, és túl ezeken arra szolgál, hogy elmeséljen nekünk valamit, miközben a mi agyunkból is érzelmeket vált ki. A festékből így lesz szépség, így válthat ki belőlünk csodálatot vagy éppen megdöbbenést. A festéket a művész tölti meg élettel, az élmény pedig a befogadóval folytatott kommunikáció révén jön létre.” (Dick Frans Swaab agykutató)

A fenti idézet kristálytisztán leírja a művész és a néző kapcsolatát. Mikor elkezdtem először ikonfestéssel, majd Buna Konstantinnál „rendes” festészettel foglalkozni, örültem, ha a kép „visszaadta” a témát, az ábrázolt tájat vagy csendéletet. Fokozatosan jutottam el odáig, hogy az ábrázolás, a festési technika nem okoz már gondot, s szeretnék valamiféle üzenetet közvetíteni a képeimen keresztül. Legyen egy egyszerű tájkép is elgondolkoztató, legyen benne valami különös, a fény-árnyék játéka vagy egy ködös hegyvonulat, esetleg egy érdekes ember. A színeket fokozatosan redukálom, már nem a színorgia fontos, hanem a hangulat, az érzések kifejezése. Ezért köszönet illeti Buna Konstantin, Kassai Károly és Bunda János István festőművészeket, akik ebben a folyamatban segítettek. Nagyon remélem, hogy képeimmel örömet tudok szerezni mindenkinek, aki megáll előttük.

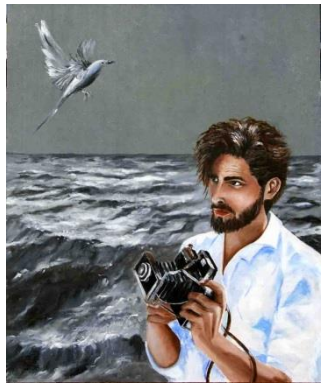

A fényképész

„A három GRÁCIA”

Csala Bea

Egy éve találkoztunk egy rajztanfolyamon. Azóta együtt alkotunk, Irén, Margit és én. Egymást segítve lelkét is ápolva, jóban-rosszban összetartva. Nagyon örülünk, hogy rátaláltunk erre az alkotó közösségre! Hála és köszönet Mesterünknek, E Kottek Péternek, aki mint egy biztos támasz, jó tanár, kitárja előttünk ezt a fantasztikus világot! Ez a tudás már elkísér bennünket örökké!
Amíg festek, szárnyalok! És boldog vagyok! És csak ez számít!

Hudi Tamásné (Irén)

Mankóként, gyógyírként kezdtem el a rajzolást, festést. Csodálatos világ tárult fel előttem azzal a kis festőközösséggel akik befogadtak minket, a „Három GRÁCIÁT”. A rajz a festés számomra olyan, mint egy érintés, ölelés. Ezzel gyógyítva testem és lelkem. Oldja bennem a félelmet, szorongást s ezzel, kitárva a világot. Reményt, fényt hoz, egy új dimenziót nyit a jövőre.

Mindenható szeretet

Ezt az utat járva, találtunk erre az alkotó kis közösségre mi a Három Grácia, ahogy minket elnevezett E. Kottek Péter festőművész-tanárunk.
Hála és köszönet a mesternek, aki mint egy biztos támasz, jó tanár, nagy szeretettel, odaadással formálja lépteinket. Megtanítva, hogy amit a szemünk, lelkünk befogad, maradandóvá válhasson.

Ez az a hely:
Ahol minden lehetséges
Ahol a fájdalomból, öröm lesz
Ahol a bántás, simogatássá válik
Ahol nem félek, hanem reménykedem
Ahol az örömömet, megoszthatom másokkal

Váradiné Szauer Margit

Csónakok

Az alkotás és a visszaigazolás egy lelki harmóniát ad, a mindennapok elviseléséhez.
Egy szép festmény örömet okoz mindenkinek! Hogy a szakértő szemeknek is tessen, Péter segít tanácsaival, történeteivel. Köszönet érte!
Miért kezdtem rajzolni?
Gyerekkoromban sokat rajzolgattam. Aztán hosszú évtizedekig nem.
Utána kaptam egy levelet a rajztanáromtól, hogy milyen tehetségesnek tartott! Barátnőmmel együtt elkezdtük az alkotást.
– Később már hárman folytattuk. – Most már boldogan festünk együtt!

Juhász Pogány Klára

Magamról röviden: 2010-ben jött a gondolat, hogy szívesen kipróbálnám a festészetet, hiszen egész életemet, a komolyzenei pályán töltöttem. Közeledett a nyugdíjba menetelem ideje, így adódott is az ötlet, hogy ezúttal a művészet más ágazatát is meg lehetne ízlelni.

Nem volt rossz döntés! Beleszerettem a színek világába. Úgy éreztem, hogy a semmiből hozok létre valamit, melynek csak a fantáziám szabhat határt. Sokféle technikát megpróbáltam, pasztellkrétát, akvarellt, akrilt, sőt a tűzzománcozást is, de mind ezek közül, az olajfestés ragadott meg legjobban. Különös módon az impresszionista festészet az, ami lenyűgözött.

A Kondor Béla Közösségi Házban kezdtem el a festegetést, Buna Konstantin tanár úrnál. Sajnos, csak egy évet járhattam hozzá, mert befejezte a tanítást. Ezen rövid idő alatt is elindította bennem a dolgok és a természet helyes és alapos megfigyelését. Egy újfajta látásmóddal kezdtem közlekedni a világban.

Már csak ezért is megérte, nem beszélve arról, amit az alkotás öröme adni tud. Jelenleg is tagja vagyok ennek az alkotó műhelynek, melyet E. Kottek Péter vezet, nagy szakértelemmel és kiváló pedagógiai érzékkel. Több közös kiállításon vettem részt munkáimmal és azt remélem, hogy ez sokáig így folytatódhat. Nagyszerű érzés egy olyan közösségnek tagja lenni, ahol az alkotás és a szépség szeretete az összekötő kapocs.

Kassainé Botykai Éva

Táncoló lány (tűzzománc)

Középiskolás korom óta szeretek rajzolni, mivel a ruhaipari szakközépiskolában ahol végeztem sokat kellett divatrajzokat, vázlatokat készíteni. Aztán a későbbi években munkahelyi és családi feladatok miatt erre kevesebb időm volt. Egy idő után, férjem hatására, aki festőművész és grafikus, elkezdtem grafikákat készíteni, elsősorban linómetszeteket. Mivel szerettem a különböző folthatásokat, figurális patchwork képeket is készítettem.
Mindig is érdekeltek a szép színhatások, fény és árnyék kombinációk, és ezekhez általában tájkép, csendélet szolgáltatta az alapot.
Van néhány nagy művész, akiket különösen szeretek, ilyen pl.: Gustav Klimt, Mucha és általában a szecessziós stílust. Szívesen nézegetem Paul Klee játékos és fantázia dús alkotásait is.
Több művészeti csoport munkáiban is részt vettem. Néhány évig OKIT tag is voltam, üvegfestményeimmel szerepeltem országos kiállításokon. Szintén többször állítottam ki a Bakelit csoport rendezvényein is, ahol üvegfestményeimért dicsérő oklevelet kaptam. Egy alkalommal Pest megyei kiállításon is részt vettem üvegfestményemmel.
A csoportos munka mindig is inspirálóan hatott rám. Ilyen volt a Csili Képzőművészeti Köre Kassai Károly művész-tanárnál, és a Homoki Anikó által vezetett Üvegklub is. A pestszentlőrinci Kondor Béla Közösségi Ház Tűzzománc Köre az utóbbi években lehetőséget adott, hogy tűzzománc technikát is gyakorolhassam.
Családom örül, ha alkotó munkát végzek, és munkáim környezetünk hangulatát teszik barátságosabbá.

Kassai Károly

Gyermekkoromban barátom édesapjától kaptam kedvet a rajzoláshoz.
A közösség mindig nagy kihívás, mert lehetnek nálam jobbak is, akiket én is szeretnék utolérni tudásban. A tanár feltámasztja bennem azt az igényt, hogy van értelme alkotni egy képet, mivel már van ez által egy másik ember, akit érdekel a munkám.

Azokat a gondolatokat próbálom formába önteni, amelyek a legmélyebben foglalkoztatnak. Ehhez próbálok szín és formavilágot társítani. A látvány és a fantázia is fontos, de legalább ennyire fontos még az absztraháló képesség is.
Kezdettől fogva érdekeltek a nagy festők munkái, legnagyobb példaképeim Michelangelo, Rembrandt és Van Gogh. Nem a sikerek a legfontosabbak, hanem az alkotókedv megőrzése.
Családom természetesen támogatja művészi munkámat, feleségem is foglalkozik képzőművészettel.

Kepesné Deák Margit

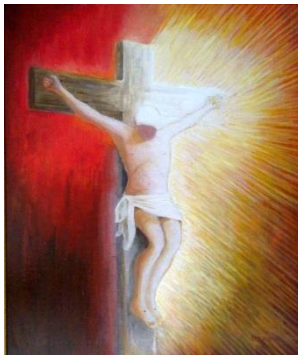

"Otthon már megterveztem a Krisztus és a színes felhő áramlatot. A táborban terveim szerint haladtam mind a kettővel.
A poén volt, hogy a Tanár Úr egyik nap kék, másik napon pedig piros hátteret javasolt.
Így elég nehezen döntöttem el, milyen színű is legyen. Végül piros lett, az Úgy szeressétek egymást, ahogy én szerettelek titeket című, itt bemutatott képem háttere.
Konstantin olyan tanár volt, aki a rendszeres foglalkozások végén, és a táborban is minden esetben kiértékelte az aznapi munkáinkat és ez volt az ő nagy erőssége: az építő kritika. Velem szemben nehezen oldódott fel, de amikor a legutolsó kiállításunknál mindenki munkáját méltatta rólam azt mondta "jó festő vagyok".
Ez nagyon jólesett.

Kiss Orsika

A XVIII. kerületi Városháza galériájában egy festészeti kiállítás megnyitóján vettem részt, amelyen Buczkó Imre festőművész „Égi spirálisa” nagyon megragadott. Kondor Béla Közösségi ház akkori igazgatójának, Kiss Mariannának elmeséltem, hogy első, és egyetlen olajfestményemet Londonban a Royal Academy of Artban állították ki, és ez a jelenlegi csodaszép festmények csak a szívemet fájdítják, hogy látom mennyi tanulnivalóm van még.
Marianna meghívott a Kondorba, mesélt róla, hogy milyen nagyszerű élet folyik ott. Valóban az ottani munkának minden percét élveztem. Buna Konstantin sokáig csak szénnel rajzoltatott, mondván ez az alapja minden művészi munkának. Rosta Erzsike is rengeteget segített. Aztán eljött az idő, amikor már akrillal is dolgozhattam. Konstantin kiválasztott egy munkámat, egy akváriumot, amellyel díjat nyertem, és ennek révén ismertem meg Bálványos Huba Munkácsy-díjas grafikust, és tanítványa lettem.
Nem a festményeimet, hanem a kavicsaimat mutattam be neki. Azt mondta” Te egy új képzőművészeti ágat alkottál, Te kavicsgrafikus vagy, és nem is akármilyen.”

Konstantin kezdetben nem fogadta jól, a kavicsmunkáimat, amíg valaki a kezébe nem adta a fotóalbumomat. Megértette, és elfogadta, hogy nem festővászonnak tekintem a kavicsot, soha nem festek követ, nem is szeretem a sima felületet, minél göcsörtösebb, annál nagyobb az örömöm, az a jó, ha jó sok vonal van benne.
Fertőtlenítés után addig forgatom, amíg meglátom benne a rajzolatot. Az a csoda, hogy nem húzok meg egyetlen vonalat sem, ami nincs benne a kavicsban. Mindig azt mondom, a művészek közül nekem van a legkönnyebb dolgom, mert a természet a művész, én csak az alkotótársa vagyok, így nekem nem kell gondolkoznom a témán, sem a technikán, csak a nézőnek kell megmutatnom, mi rejtőzik a kavicsban. Boldog voltam, amikor a Kondor Tűzzománc táborban e csodás művészeti ágba is belekóstolhattam. Önálló kiállításom 2011-ben a Pestszentlőrinci Rózsa Művelődési Házban volt.
Különdíjat nyertem: 2017-ben, az Újbudai Senior 60+ Ki Mit Tud vetélkedőjén.

A számtalan csoportos kiállításaim közül a legjelentősebb:
2006 London Royal College of Art, 2010 Pécs Keresztény Múzeum „Hitéletünk”
2010 Budapest Ritka szépségek Mezőgazdasági Múzeum, 2011 Vác Amator Artium
2011 Szolnok Magyarországi Eszperantó Kongresszus
2014 Eszperantista Orvosok nemzetközi konferenciája

Kozma Szilvia

2018: Már évek óta nem volt ecset a kezemben, de a séták, kirándulások alkalmával sokszor nézem a körülöttem lévő világot "festő" szemmel. Tudom, ha harmadik gyermekünk is kirepül a családi fészekből, újra ecsetet ragadok, kinyomom a kedvenc színeimet a palettára és megfestem az én kis, kusza képeimet.

Pincesor

2002: A feltámadt, és elnyomni nem tudott festeni vágyás vitt a Kondor Béla Közösségi Házba. Remegő lábakkal, félve az ismeretlentől léptem be az alkotó terembe.
Egy vidám társaságba csöppentem, akiket egy magas, jóvágású idősebb úr kalauzolt a formák és színek világában.

Ő volt Buna Konstantin Tanár Úr.
Az első perctől kezdve bátorított, segített, tette mind ezt úgy, hogy sohasem éreztette az ügyetlenségemet, járatlanságomat. Az Ő személyisége és a Festő Kör minden tagja teremtette meg mind művészileg, mind emberileg azt az elfogadó, inspiráló és szeretetteljes légkört, melyben évekig részem lehetett.

Kőváriné Bauer Klára

Mindig megcsodáltam a tűzzománc alkotásokat. Érdekelt hogyan készülhetnek. A munka mellett azonban nem tudtam rá időt szakítani.
Aztán eljött a nagy pillanat! Nyugdíjba vonulásom után, a nyári szünetben, elvittem unokáimat a Kondorba, a Lizák Pálma vezette nyári tűzzománc táborba. Csodás 3 nap volt!
Kedvesen invitáltak, hogy szerdánként vegyek részt a szakkörükön. Így végre belevághattam régóta dédelgetett álmom megvalósításába. Kedves közösségre találtam.

Türelmesen magyaráztak, tanítgattak, bíztattak, hogy próbáljam ki a különböző technikákat.
Egyre több dolgot szerettem volna kipróbálni, de ehhez már kevésnek bizonyult a heti 1 alkalom, ezért Török Ibolya szombati szakkörébe is beneveztem.
Aztán jött Naszvad, Kecskemét – Anasztázia Vdovkinával, s az új mókuskerékből nincs kiszállás! Minél több tűzzománcossal találkozom, s látom alkotásaikat, annál több ötletet és inspirációt kapok tőlük! Nagyon köszönöm, hogy befogadtatok és egyengetitek utamat!

Tűzzel – szívvel – lélekkel!

Kucsikné Varsányi Anikó

"A középszerű tanár magyaráz. A jó tanár indokol. A kiváló és nagyszerű tanár demonstrál."
Én ezt tapasztalhattam meg Képzőművész Körben.
A sok-sok inspirációt, KÖSZÖNÖM.
Sok szép és jó emlékem jut eszembe azokból az időkből. Nehéz szavakba önteni, hogy méltóképp megemlékezzünk a Tanár úrról.
Festészet, alkotás. Mindig szerettem rajzolni. Állandóan van nálam egy darab papír, amire bárhol, bármikor képes vagyok megörökíteni egy virágot, vagy csak pár céltalannak tűnő vonalat.
15 éve három gyerek mellett kezdtem el a Kondor Béla Közösségi Ház Képzőművész Körébe járni. Felejthetetlen élményeket és tapasztalatokat élhettem át. A nyári táborok, a pasztellkréta sercegése, a beszélgetések, a nevetések, és a Tanár úr. Felejthetetlen és megismételhetetlen. Amikor újra kismama lettem, úgy gondoltam, egy rövid időre elteszem a festőállványt, az ecseteket. Ennek közel 15 éve.
A rajzolás hiányát érzem, de az idő hiányát is. Majd egyszer talán újra kezdem. Remélem.

Lizák Pálma

Gyermekkoromban két szép tájkép díszítette a vidéki házunk zárt folyosóját. Ezeket másolgattam szorgalmasan. Nagyon érdekes volt rájönni, hogy miként alakul ki a festékből a tó, a fák és a tóparti szikla.

1988-ban lettem tagja a festő körnek. A Tanár úr hihetetlen türelemmel és empátiával egyengette utunkat, hogy megtaláljuk saját hangunkat, stílusunkat. Nekem 1990 nyarán, a Királdon, a bányász üdülőben tartott táborban készített egy olyan vázlatot, mely teljesen megváltoztatta az irányt, melyen addig haladtam.

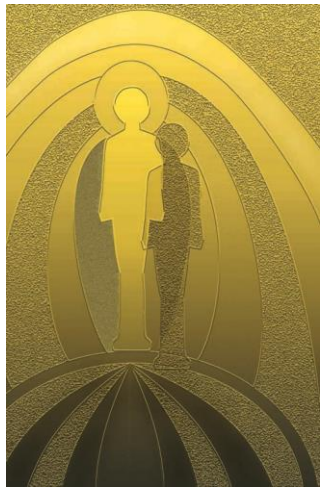

Ráébresztett, hogy transzformálni, átalakítani is lehet a látványt, nem csak leképezni. Ez meghatározó élmény volt. Ennek nyomán a konstruktivizmus irányába alakultak további munkáim, valamint Fajó János festőművész-tanár alkotótáborában, és műtermében a geometrikus festészetről tanultak. Később az elektrográfia felé fordultam. Legutóbbi munkám az Ars Sacra kiállításra készített Dominus lux ezzel a technikával készült. Az alkotás gyönyörűsége, csodája a mai napig elvarázsol. A Képzőművész Kör Tűzzománc csapatának új tagjait szívesen tanítom a tűzzománcozás alapjaira. Lelkes munkájuk, sikereik örömmel töltenek el. 1996-tól vagyok tagja a XVIII. kerületi Művészeti Egyesületnek.1992-ben volt első önálló kiállításom, melyet még nyolc követett.
Munkáimat hat alkalommal díjazták különféle pályázatokon. (honlap: http://palmus.hu)

Lukács Katalin

Balatoni nyár

Ez év januárjától nyugdíjas vagyok. 50 éves koromig dekorатőr és kirakatrendező voltam, majd elvégeztem a pedagógia szakot, és pedagógus lettem. Tanítottam vizuális kultúrát, és technikát általános iskolában.
A rajzolás végig kísérte az életemet, de képzőművészeti körben sosem rajzoltam. Nagyon örültem a lehetőségnek, hogy ez év februárjától csatlakozhattam E. Kottek Péter vezette csoporthoz, és kipróbálhattam több technikát is. Akril festékkel már előtte is készítettem képeket, de az akvarell és az olajfestés technikáját Péter irányításával és segítségével próbáltam ki.
A kedvenc festőm Franz Marc, kinek expresszionista képeit már másoltam, és a nappalimat díszítik.
Nagyon szeretem az impresszionista festők képeit. Őket az érzéki benyomás, az élmény, a pillanat megörökítésének célja vezette. Ez a stílus nagyon közel áll hozzám.

A csoportos munka inspirálóan hat rám, Péter szellemisége pedig tágítja látókörömet. Gyakran elgondolkodtat, és kreatívabbá tesz. Az alkotás öröme kikapcsol, felszabadít. Gyakran élem meg azt a bizonyos flow-élményt, amikor annyira elmerülök a munkában, hogy megszűnik a külvilág, és teljesen foldódok a képben, amit készítek.
A csoport azonnal befogadott, és jó érzés közéjük tartozni. Pétert nagyon jó tanárnak tartom, remélem, irányításával még sokáig alkothatunk együtt.

Mayer Irén

„Kisiskolás koromtól vagyok képzőművészeti körök tagja. Számos közös kiállításon szerepeltem.
Több alkalommal a Fasori Evangélikus Gimnázium jótékonysági kiállításán, valamint az OKIT kiállításain.
Alkotótáborok résztvevőjeként számos bemutatkozó kiállításon is részt vettem.
Munkáimat több alkalommal díjazták.
Konstantin szavai mindig fülemben vannak, amikor festek, azokat szoktam az alkotótársaimnak is emlegetni.
Tagja vagyok a XVIII. kerületi Művészeti Egyesületnek, melynek kiállításain rendszeresen részt veszek.
Festményeimmel és grafikáimmal a teremtett, valamint az alkotott világ szépségeire szeretném felhívni a figyelmet.

Megyesi Katalin

Mióta az eszemet tudom, mindig is szerettem rajzolni. Teljes autodidakta módon kezdtem képeket festeni.

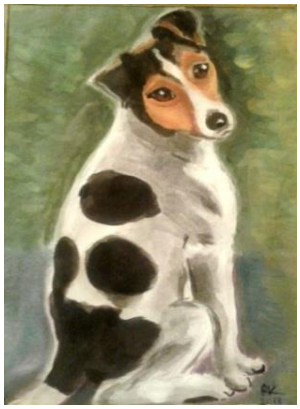

Okos Foxi

Két önálló kiállításom volt a Kőbányai Ifjúsági Központban 1998-2002 között.
Egy éve találtam rá a Kottek Péter vezette festőkörre, a XVIII. kerületi Kondor Béla Közösségi Házban.

Újra lendületet kaptam az itt alkotó közösségtől, akik oly sok éve már kitartanak ezen az úton.

Itt megkapom az alapokat, ami hiányzott a festészetemben. Péter nagy türelemmel segít mindnyájunknak kijavítani a hibáinkat.
Megtanultam, arányokat mérni. Isten segítségével céljaim között szerepel portrékat festeni, amivel megragadhatok, egy-egy emberi érzést.

Kívánok a festőkör lelkes tagjainak sok szép alkotást, sikereket és jó egészséget.

Nagy Ernő

Festő és rajztanár vagyok. A képzőművészettel 17 évesen kerültem kapcsolatba Debrecenben. A Medgyessy Körben kezdtem az első tanulmányrajzok készítését az egyszerű formáktól eljutva az emberábrázolásig.
Az itt megszerzett inspiráció és tudás terelt a festészet felé. További tanulmányaimat Nyíregyházi főiskolán folytatódtak, rajztanár lettem. A tanítás mellett folyamatosan alkotok, képzem magam.

A Műszaki Egyetemen színdinamikát tanultam, a Képzőművészeti Egyetemen mester szakot szereztem és elmélyítettem a rajzi és térábrázolási ismeretemet. A Kondor Béla Közösségi Házban számos alkalommal szerepeltem egyéni és csoportos kiállításokon.

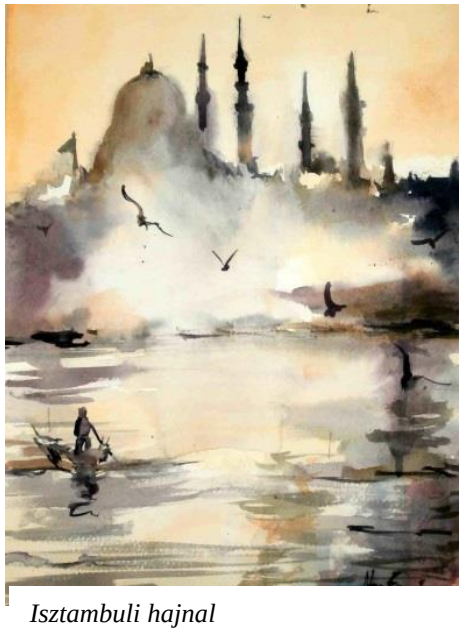

Isztambuli hajnal

Nagy örömömre szolgált, amikor felkérést kaptam, hogy egy rövid időre kapcsolódjak be a közösségi ház Kottek Péter vezette alkotó körbe, ahol az akvarell technika fogásaiba avathattam be a lelkes alkotó csoportot.
Az akvarell nagyon koncentrált és lendületes kifejezési forma, a kihagyott papír fehér villanásai, a színek lágy összeomlása, lazúros átfedései lírai, festői hatások elérését teszik lehetővé.

Németvölgyi-Kolgyáry Emese

Késői útkereső vagyok, még csak most próbálgatom szárnyaimat, amelyek még nagyon gyengék, törékenyek. Talán idővel, sok tanulással, gyakorlással rá lehet bírni őket, hogy magasan repüljenek, szabadon szárnyaljanak!
40 éves munkaviszony után 2013-ban nyugdíjas lettem ekkor kezdett el komolyabban foglalkoztatni a képzőművészet (grafika, festészet). Családom (férjem, két házas gyermekem), látva egyre erősödő vonzalmamat a festészet, mint az önkifejezés egy lehetséges formája iránt, 2014-re felszerelt egy egyszerű, kezdő festőfelszereléssel. Így otthoni környezetben, autodidakta módon adózhattam új kedvtelésemnek, és online kurzusok segítségével fejleszthettem magam. Minél több képet festettem, annál erősebb lett a késztetés, hogy tudatosan fejlesszem rajzkészségem, ismerjem meg a festészeti technikákat, anyagokat, az ecsetkezelést, szerezzek kompozíciós és színelméleti tudást.
Ettől kezdve folyamatosan igyekeztem tanfolyamokkal, kisebb kurzusokkal és alkotói táborokban való részvétellel bővíteni ismereteimet. E tanulási folyamat főbb állomásai technikai oldalról: rajz, grafika, akril, olaj, akvarell.
Bár néha korainak éreztem, volt lehetőségem néhány csoportos kiállítás alkalmával bepiilantást engednem útkeresésem szerteágazó fázisaiba, így 2017. május-június hónapjában a Cserhát Művészkör szervezésében egy csoportos kiállításon 16 (8 db zsűrízett) festményemmel mutatkozhattam be. 2017 őszén a Képzőművész Kör (Kottek műhelye és Tűzzománc Szekciója) „a festészet napja“ alkalmából, a Rózsa Művelődési Házban rendezett közös kiállításán vehettem részt. Ezt követték 2018-ban a további tanulmányimhoz kapcsolódó csoportos kiállításokon való szereplések, mint Modul Art Academy – Mesterek és tanítványok kiállítás; The Talent – beválogatott pályamunkák tárlata és díjazott képek vándorkiállítása, valamint az elnyert ösztöndíjas festészeti tanév alkotásainak bemutatása. Ezzel párhuzamosan az IWS Hungary Aquwarelle Academy alapozó tanévének vizsgamunkáiból összeállított tárlatra került sor, majd 2018 szeptemberében részt vettem az IWS nemzetközi Postaművészeti (Mail Art) kiállításán.

Két part között

Feltett szándékom, hogy folyamatos tanulással, gyakorlással – mestereim útmutatása szerint – megismerjem és elsajátítsam azon technikákat, amelyek révén rálelhetek saját „hangomra“. Ezen a nyelven talán egyszer le tudom „írni“, mit jelent számomra a teremtett és épített világunk, a test, a lélek és a tudat sok **csodája.**

Olaszy Erzsébet

Művészettel való ismerkedésem már az általános iskolában kezdődött. Rajztanárunk, Novák Béla tanár úr csodálatos órákat tartott. Miközben a tananyag szerinti feladatot rajzoltuk, festettük, ő beszélt festőkről, szobrászokról, művészeti ismeretekről. Gyakran vitt minket az iskolánkkal szemközti parkba, hogy közvetlenül lássuk a perspektívát, a fű, a fa, és az ég változó színeit. Természetes volt, hogy középiskolás koromban Béla bácsi által vezetett XX. kerületi Építők Művész Körébe jártam, ahol a kerületi festőművész Szabó László is órákat adott.
Itt ismerkedtem meg a művészeti ágak alapjaival.
Nagy idő kihagyások voltak az évek folyamán a művészkedésben, de ha hiányzott az alkotás öröme, a művészek társasága, akkor felüdülésként kerestem a lehetőségeket. Így lettem tagja a XIII. kerületi József Attila Művelődési Ház festő körének, melyet Orvos

Divathölgy

András váci festőművész vezetett. Tagja voltam még a Ferencvárosi Alkotók Képzőművészek közösségének, valamint a Filoména Ezoterikus és Baráti Körnek.
Jelenleg az E. Kottek Péter vezette Kottek Műhely tagja vagyok. Életem során nagy hasznát vettem a tanultaknak, mert foglalkozásomból adódóan sok műszaki rajzot készítettem. E rajzoknak kötött szabályok szerint kellett készülniük, legfontosabb a funkciónak való megfelelés volt, de én mindig vittem bele egy kis mutatósságot, arányérzetet, ha másra nem volt lehetőség színeket használtam.
Ez egyedivé tette a munkáimat, ami tetszett a kollegának is, ezért a dokumentumokhoz, oktatási anyagokhoz az én rajzaimat használták fel.
A művészkedés nekem a szép észrevételét, az alkotásban való elmélyülést, valamint a szakköri tagokkal való találkozást, a kikapcsolódást jelenti. A művészettel való foglalkozás az élet bármely területén hasznunkra válik. A nagy ünnepek alkalmával élvezettel csomagolom az ajándékokat, családom tagjai, barátaim mindig megjegyzik, hogy névkártya nélkül is tudják, mely csomag rejti, amit tőlem kapnak.

Pannai Margit

Bolza kastély (Szarvas)

A nyolcvanas években, Kispesten beiratkoztam egy rajzkörbe Gál Dezső tanár úrhoz.
Évekig jártam oda rajzolni, festeni. Kiállításaink is voltak. Mikor megszűnt a szakkör a pestszentlőrinci művésztelepen kezdtem faragni, ahol Fesch Ottó fafaragó mester tanított.
1996-ban, a fafaragó táborozókkal együtt faragtuk a Hét vezér szobor csoportot, mely ma is látható a XVIII. kerületi Thököly út elején.
Hétvégeken magamnak faragtam kisebb szobrokat, melyeket később kiállítottak a XVIII. kerületi Főkönyvtárban.
Ezzel egy időben, a művésztelepen ismertem meg Lizák Pálmát, aki ott zománcozott egy csoporttal. Meghívott a Kondor Béla Közösségi Házban működő zománckörükbe, és így lettem Buna Konstantin Tanár út növendéke, aki minden évben együtt volt velünk a Vasas alkotótáboraiban, ahol sok szép munka született.
Egyéni kiállításom négyszer volt. Kollektív kiállításainkon is mindig szerepeltem.

Pósfai Lászlóné L. Kovács Júlia

Délutáni kávézás

Mit jelent nekem a művészet? Alkotást és a látvány örömét. Nyugdíjasként van időm nézni a csodálatos természetet, és az ember által alakított környezetet.
Szerencsére vannak emberek, akik megértik, és velem együtt örülnek a látványnak.
Rajztanárként dolgoztam, és szabad időmben sokat festettem.
Egy időben a tűzzománc technika is felkeltette az érdeklődésemet. Sajnos egészségügyi gondok miatt, ezt csak nagyon rövid ideig gyakorolhattam.

Hazafelé

Pálfalvi Ilona

Nyugdíjasként jött el számomra a lehetőség, és megvalósítottam régi vágyamat, hogy az írás mellett a képzőművészettel is közelebbi kapcsolatba kerüljek. Eleinte csak magamtól rajzolgattam, majd rájöttem, hogy egy közösségben sokkal többet lehet tanulni, és keresgélés közben találtam rá a tűzzománcra. A találkozásból egyből szerelem lett.
Fejlődési lehetőséget a Kondor Béla Művelődési Ház Tűzzománc köre nyújtott, a társak támogatásával és bíztatásával jutottam el két alkalommal Kecskemétre a Nemzetközi Zománcművészeti Alkotóműhelybe, Naszvadra (Szlovákia) a Tűzzománc Seregszemlére és sikeres pályamunkámmal részt vehettem a X. Zománcművészeti Biennálén Egerben.
A tűzzománc képek készítésekor egyaránt van jelen a mágia, a varázslat és a technikai kihívás. A forró kemencében felhevülő fém és a ráolvadó anyagok együtthatása mindig valamilyen csodás meglepetést hoz létre, ezért rendkívül izgalmas folyamat. Állandó kísérletezés során születnek az alkotások, amelyek a felhasznált anyagok folytán évszázadokig is frissek, sértetlenek maradnak, így még rejtélyesebb a munkánk, vajon a jövőt hogyan vezeti vissza a múltba.

Reé Ágota

Buna Konstantin élete és művészete c. könyve két fejezetének olvasása közben /amelyet a festészeti látásmód kialakulásáról fiatalkorban, és az önképzőkörök fontosságáról írt,/ elgondolkoztam: az abban foglaltak milyen nagymértékben szólnak az én életemről is!

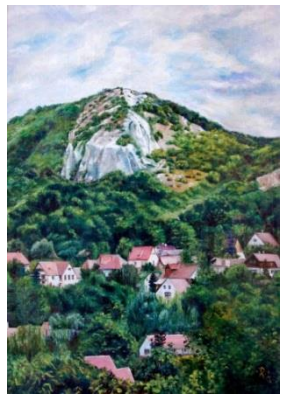

Csobánka

Általános iskolai gyermekrajz kiállításokon való részvételem sikere érdeklődést indított el bennem is a rajzolás, festés iránt, amelyet akkori tanárom megfelelő pedagógiai hozzá-állása és bíztatása is táplált. Emlékszem, saját kis műhelyre vágytam, ahonnan egyszer majd sikeres művekkel lepem meg környezetem.
Ez az önkifejezés utáni vágy később „megszakad a különböző otthoni, életviteli okok miatt, és háttérbe szorulva a próbálkozások, az önképzés szintjén maradnak.” állapítja meg tanárunk könyvében. Az én életemben is így alakult: pályaválasztás, családalapítás, lakhelyteremtés következett, amelyek igénybe vettek minden figyelmet, időt, energiát, stb., de az egyéni látásmódot nem változtatta meg, ami végül is mindennek része volt, mindenbe beleépült.
Később, a nyugdíjas időszak felé közelítve a kötelezettségek csökkenésével, és az „én” idő igényének növekedésével ismét előtérbe kerülhetett az önkifejezés vágya. Ekkor találtam rá a Buna Konstantin művésztanár vezette képzőművész körre, akitől, szakszerű irányításának köszönhetően nagyon sokat kaptam, mint pl. elméleti, - és technikai ismereteket, sok segítséget, sikerélményt is.
A csoporttagokat a befogadás és segítőkészség jellemezte, az együtt töltött idő mindig kellemesen telt. Az egymás iránti tisztelet Tanárunk eltávozása, és a csoport szétaprózódása óta szoros kötelékké alakult az azonos érdeklődés összetartó ereje által.
Az olajfestés, azóta már csak az „önképzés” szintjén maradt, helyét inkább a tűzzománc technika alkalmazása vette át szervezett csoportfoglalkozás keretében, Török Ibolya szobrászművész irányításával.

Így nyílt lehetőségem nemzetközi táborban, vagy pályázatokon való sikeres részvételre, de az önképzőkörben való foglalkozás nyújtotta előnyök a legfontosabbak.

Ramsay Gabriella

Negyven évig virágokkal foglalkoztam. Kitartottam a nyugdíjig, a kertész szakma mellett. A sorsfordító nyugdíj után, 2000-ben jelentkeztem a Kondor Béla Közösségi Ház festőkörébe. Szerencsés embernek mondhatom magam, mert Buna Konstantin festőművész-tanár elfogadott tanítványának.

Csobánka

Az elmúlt 18 év a tanulás, a jó szóra hallgatás, és a nyári táborok jegyében telt el. Ezek meghozták az eredményeket és a sok-sok örömteli órát. A Tanárunkra emlékező, tisztelgő kiállításra három képpel jelentkezem.

Ebből egy még az ő idejében készült, ezt még ő is látta. Még ma is hallom türelmes, tapintatos hangját: – Viheted! – Ezt azt jelentette, hogy kiállításra alkalmasnak találta. A Csobánka c. képemre azt mondta, hogy ez az első színes kubista festmény.

Négy önálló kiállításom volt, és számtalan csoportos bemutatkozáson vehettem részt. Az évek alatt elhangzott útmutatásait ez úton is hálásan köszönöm.

Főhajtással, tisztelettel adózom emlékének.

Rosta Erzsi

Gyermekkorom óta sokat utaztam, járom az országot. Mint turista elsősorban a természet szépsége az ami megfogott. De érdekelnek az érdekes épületek, városok is. Közben persze érdekelnek az emberek is, kutatom az viselkedésüket, a kifejező jellemek, gondolatok megfognak. Persze mindent szeretnék rögzíteni. Imádok rajzolni, festeni.

Igyekszem képezni későn érett rajztudásomat, melyre csak a nyugdíjas éveimben kerülhetett sor,

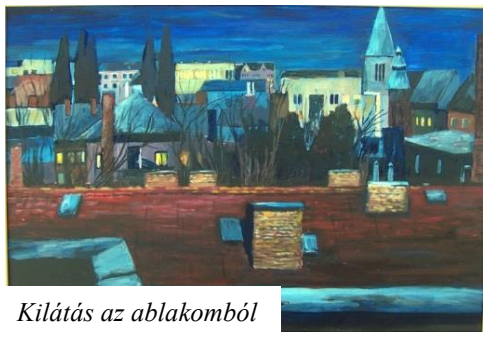

Kilátás az ablakomból

30 évvel ezelőtt ezért jelentkeztem a Kondor Béla Közösségi házba, hogy Buna Konstantin tanár úr segítségével képezhessem magam, és gyarapíthassam művészeti ismereteimet.

Az elmúlt évek során, a különféle pályázatokon több alkalommal díjat nyertem.

Legutóbb, 2018-ban, a fenti képpel, a XIII. kerületi Önkormányzat pályázatán az I. díjat kaptam meg.

Családom minden tagja mellettem áll, ebben a furcsa, kései botladozásaimba, sokat segítenek kiállításaim lebonyolításában.

Eddig 21 önálló kiállításom volt és számtalan csoportos tárlaton vettem részt.

A *Tél a Hor völgyében* című képem, egyike a magyar tájakat ábrázoló sok-sok művemnek.

Rudas Judit

Buna Konstantin festőművész-tanár egy gyönyörű nyári napon körbesétált a festők között a nyári táborban.

Szokásához híven tanítványainak a készülő képekhez adott szakmai segítséget. Egyszer csak megállt mellettem, én úgy izgultam, mint egy tizenéves diáklány, felelés előtt, és halkan megszólalt: – Judit! Ez a háttérszín nagyon jó! –

A virágok bátortalanul, de már fel voltak vázolva. Látva esetlen, bátortalan ecsetkezelésemet, bátorított, majd elkérte az ecsetemet.

Az ecset olyan festékes volt, hogy nem lehetett megfogni. Egyik festőtársam tiszta ecsetért szaladt, a másik terpentinért, Táboriné Ugray Klárika kezdte tisztogatni az ecsetet, hogy egyáltalán Konstantin tanár Úr a kezébe tudja venni.

Míg festett, elmesélte, hogy fiatalon rengeteg napraforgó virágot festett. Felhívta a figyelmünket a növény alakjára, vastag, fás szárára, a húsos kocsányra, mely tartja a hatalmas, kiszélesedő tányérformájú fejet, a zöld csészelevelek és a sárga sziromlevelek színeire, és azokon megcsillanó fényre.

ÉS A KÉP ÉLETRE KELT!

Ez a kép ma is otthonom dísze, megpihen rajta a szemem és emlékezem.

Takács Zsóka

„Keresd művész a magányt, hogy művet foganj, és befejezz, de, hogy élvezd alkotásodat, ahhoz társakat keress.. „

Goethe idézetét megfogadva társakat kerestem és találtam a Kondor Béla Közösségi Házban.

Nyugdíjas éveimet kedvenc tevékenységeimmel, rajzolással, festéssel és tűzzománc készítéssel kívánom eltölteni.

Barátaim ösztönzésére 2010-ben elvégeztem a jobb agyféltekés rajzolás és az akrilfestési tanfolyamot. Ez volt a kezdet.

Első festő tanárom dr. Kesztyűs Ferenc festőművész. Segítségével ismertem meg a sziliking művészfestéket. Képeimet ezzel az új találmánnyal készítettem.

2011 szeptemberétől járok a Kondor Béla Közösségi Ház Képzőművész Körébe. Itt a tűzzománc körben Lizák Pálma segítségével készítem tűzzománc képeimet.

Rajz és festési ismereteimet Kassai Károly művésztanár, majd E. Kottek Péter festőművész irányításával igyekszem fejleszteni. Célom az akvarell festés elsajátítása. Ennek érdekében tanulok és gyakorlok.

„A művész igazi hitvallása eljuttatni a fényt az emberi szív mélyébe”, – ezt vallom Romain Roland után én is.

Tankóné Borsos Dóra

Budapesten, a IX. kerületben élek. Gyermekkorom óta festek, rajzolok. A Vasutas Képzőművész Körben Kirchmayer Károly és Kling György irányítása mellett kezdtem foglalkozni a festészettel. 1973-ban végeztem az Iparművészeti Főiskolán szövött-anyag tervező szakon. Tagja lettem a Magyar Alkotóművészek Országos Egyesületének, ill. jogelődjének (Művészeti Alapnak).
A főiskola elvégzése után, gyári szövött anyag tervezőként dolgoztam, és munkám mellett folytattam a festést, de foglalkoztam gobelin, szőnyeg és lakástextil tervezéssel, készítéssel is.
Nyugdíjba vonulásom után tűzzománc készítéssel is kezdtem foglalkozni. Jelenleg főként ezt csinálom. Egy éve kerámia tárgyakat is készítek.

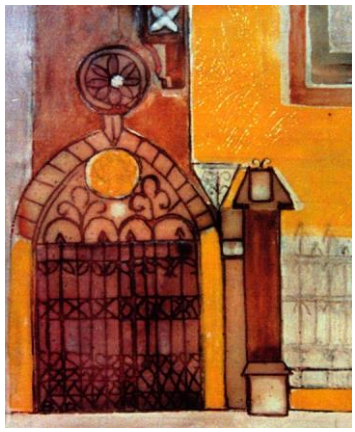

Témáimat a természet ihleti: táj, víz, lepke, hal, kavics, és a szép építmények, templomok, stb. Ezek kedvenc témáim, tárgyaim. Színvilágom inkább visszafogott, nem kedvelem a harsányságot. Keresem az egyszerű megoldásokat, az érthetőséget. Ugyanakkor szeretek kísérletezni, ezért kedvenc témáim (Balaton, lepke, hal, hajó, virág, stb.) vissza-vissza térnek különféle technikai változatban.
A Kondor Béla Közösségi Ház Képzőművész Körének tagjaként műhelymunkát végeztem Bunak Konstantin művésztanár vezetésével.
Számos egyéni és kollektív kiállításon mutatkoztam már be Budapesten, és vidéken egyaránt. Az utóbbi években a Vasas Művészeti Körben és a Városvédők Szőnyi István Képzőművészeti Körében dolgozom és tagja vagyok a Művészeti Tárló Közhasznú Egyesületnek (MÜTKE). Munkáimmal részt veszek a körök és az Egyesület kollektív kiállításain. Rendszeresen részt veszek a CSEMADOK által szervezett naszvadi (Szlovákia) Tűzvirág nemzetközi alkotótáborban, és annak kiállításain. 2010 óta részt veszek még az újbudai Szenior pályázatokon is, ahol minden évben első díjat nyerek. Évtizedek óta vannak egyéni kiállításaim is országszerte.

Hencz Györgyi

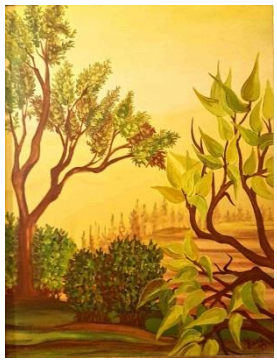

Tavasz

A teremtett világ csodálatos, utánozhatatlan és felülmúlhatatlan, millió színével és formájával együtt!
Lehetetlen bármivel igazán visszaadni, sőt még utánozni sem nagyon vagyunk képesek – talán csak – megfogni egy-egy pillanatot – de még hol vannak az ízek, az illatok, érintések és a zörejek…?
Számomra a festés egy játék. Játék a színekkel és formákkal, a saját kis külön világomban. Amíg készül egy kép, én ott vagyok. Csak ott! De én érzem az illatokat és hallom a zörejeket is, tapinthatok és ízlelhetek mindent, hiszen az az én külön kis világom. Az első ecsetvonástól az utolsóig izgatott örömteli várakozás és egy különleges nyugalom tölt el. Jó ott lenni!

Caspar David Friedrich gondolatai bátorítanak:
„A festőnek nemcsak azt kell festenie, amit maga előtt lát, hanem azt is, amit magában lát. Ha azonban semmit sem lát magában, akkor hagyja abba annak festését is, amit maga előtt lát.”
A Kondor Béla Közösségi Ház Képzőművész Körének Kottek Műhelyébe második éve járok. Egy nagyon jó közösségben, egy rendkívüli, lelkes mestertől (E. Kottek Pétertől) igyekszem minél többféle technikát elsajátítani, hogy képeim másoknak is örömet szerezzenek.

Zatykó István

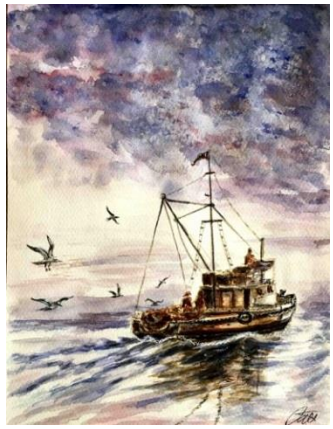
Nyílt tengeren

Mivel kevésbé szeretek írni, mint festeni ezért most is oda képzelem magam közétek és alkotok!
Halk háttér zene mellett kiszínesedik a paletta, és a lelkem szárnyra kel, ecset suhan a vásznon!
Hosszú volt ez a nyár, hiányoztatok. Hiányzott az alkotás közös öröme, és Péter tanító, okító szavai!
Gyermekkori álmom vált valóra, hogy végre újra képeket festhetek egy remek festőművész irányítása mellett, és mindezt csodás közösségben, veletek együtt élhetem át!
Nagyon szeretem a természetet és minden csodáját, "meglátni és megszeretni" ez témáim alapja!
Fények és árnyékok, színek és formák vezetik ecsetemet az "Ünnepnapokon" mikor festhetek!
Hazai példaképeim: Munkácsy Mihály, Csontváry Kosztka Tivadar és Lotz Károly Művészete!
Remélem, még sokáig élhetem át az alkotás örömét veletek együtt!

Múltunkról

1986 szeptemberében Okányi Kiss Ferenc a Havanna Közösségi Ház művészeti vezetője szervezésében, Gerber Pál festőművész irányításával beindult a felnőtt rajz-festőkör.
Ez első lelkes tagok között volt Szabó Ibolya, Szöllősi Ildikó és Dankházi János, aki ma is tagja a körnek.
1988-tól Kiss Marianna lett a ház igazgatója. Ez év szeptemberében Buna Konstantin festőművész-tanár vette át a kör irányítását, és vezette a kört sikeresen 2012 év végéig.
Ezzel a kiállítással ünnepeljük harmincadik évfordulóját egy nagyon sikeres korszaknak, melynek 24 évig vezetője Buna Konstantin TANÁR ÚR sajnos már nem lehet velünk.
Ünnepeljük egyúttal azt is, hogy a kör festő ága, a Kottek-Műhely, jelenlegi vezetőjükkel E. Kottek Péterrel és a tűzzománc ága Lizák Pálma irányításával folytatja a hagyományt, őrzi az emlékeket és segít a művészlelkű embereknek a művészeti technikák alkalmazásával szebbé tenni maguk és környezetük életét.

Beszámoló

Régebben a körnek évente beszámolót kellett készítenie a végzett munkájáról, életének eseményeiről a HÁZ vezetői részére.
Ez a húsz évvel ezelőtti beszámolónk, Rosta Erzsi tollából.(Dokumentum)

A Kondor Béla Közösségi Ház
Képzőművész körények
1998/99. évi munkájának beszámolója

A Kör tagjainak száma 16-18 (változó létszámmal).

Keddi napokon a festő- és rajzolókör, szerdai napokon a tüzzománckörben dolgoznak tagjaink **Buna Konstantin** festőművész tanár irányításával. Az elkészült munkák Buna Konstantin korrigálásával és zsürizésével több kiállításon kerültek bemutatásra.

Kollektív kiállítások; művészeti táborok

1999. januárban és februárban a Kultúra Napja alkalmából a Vasas Művészegyüttes Székházában 16-an mutatkoztunk be festményeinkkel.
1999. májusban a Pestszentlőrinci Önkormányzat Galériájában Tüzzománckiállítást rendezett képzőművész-körünk, melyen 10-en vettünk részt.
1999. júliusban az Esztergomi Vasas Művészeti táborban 9-en vettünk részt a Kondor Béla Közösségi Ház képzőművész köréből. A tábor zárókiállításán természetesen mindannnyian szerepeltünk.
1999. július és augusztus hónapban többen részt vettünk a XVIII.ker. Képző és iparművészeti alkotótáborban. Tankóné Borsos Dóra selyemfestéssel és zománcmunkákkal, a többiek zománcmunkákkal és olajképekkel mutatkoztak be a tábor nyitó és zárókiállításán.
1999. novemberben a Vasas Szakszervezeti Szövetségben a Vasas Kongresszus alkalmából 10-en vettünk részt az alkotótáborban készült festményeinkkel.
1999. decemberben a Rózsa Művelődési Házban az Országos amatőr írók, költők és illusztrátorok találkozóján 7-en vettünk részt munkáinkkal.
1999. decemberben az ÁFEOSZ Országos bemutatóján 8 főnk mutatta be alkotásait, melyen 3 fő díjazásban részesült.

Díjazottak

Az ÁFEOSZ országos rendezvényén
Hajdúné Cs. Sára oklevelet és pénzjutalmat,
Lantos István és „ „
Lizák Pálma „ „
A SZKIOSZ Országos rendezvényén
Dankházi János a naív kategóriában **I. helyezést ért el.** (Oklevél és 20 000 Ft értékű festékeket),
Cserépfalú 700. évf. rendezett kiállításon
Rosta Erzsi különdíjat kapott (1998. aug.) Okl. + porc.váza

Egyéni kiállítások

1998. októberben Rosta Erzsi a Zebegényi Művésztelepen, a Könyvtár helyiségében önálló kiállítással szerepelt, ugyanezen alkotások

1998. novemberében a Vasas Művészegyüttes Ifjúsági Házában kerültek bemutatásra.

1998. decemberben a Vasas Művészegyüttes Ifjúsági Házában B. Kakas Gizella mutatta be – első önálló kiállítását.

1999. februárban Kovács Imre és Lantos István első önálló kiállítása a Kondor Béla Közösségi Házban.

1999. márciusban Lantos István kiállítása a Pázmándi Művelődési Házban.

1999. május-június Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesületben bemutatkozó beszélgetés és kiállítása volt Lantos Istvánnak, ahol Buna Konstantin is közreműködött a beszélgetésben.

1999. áprilisban Csekő József karikaturista önálló kiállítása a Pestszentlőrinci Önkormányzaton. Majusban Kondor Béla Műv. Házban

1999. áprilisban Tankóné Borsos Dóra textil- és zománcmunkáival önálló kiállításon szerepel a Szobi Börzsönyi Múzeum termeiben.

1999. májusban Németországban, Stuttgart melletti helységben egy Kultúr-Központban „Magyar napok" alkalmából 25 pasztell és olajképeivel, valamint tüzzománcmunkáival szerepelt. Reé Ágota

1999. májusában Dankházi János mutatkozott be önálló kiállításával a Vasas Művészegyüttes és Ifjúsági Házban.

1999. júniusban Tankóné Borsos Dóra a Volán Elektronika Műv. Házában textil és tüzzománckiállítást rendezett.

1999. decemberben B. Kakas Gizella az ELTE BTK pszichológiai tanszékének épületében olajképeiből és tüzzománcaiból rendezett kiállítás.

Több tagtársunk különböző kiállításokon egyéni jelentkezés alapján szerepelt munkáival: Lizák Pálma festményeivel, Hajduné Cs. Sára olajképével a Független Magyar Szalon kiállításán, Dankházi János a SZKIOSZ „Tisztelet a víznek kiállításán, (naiv kategóriában első helyezést ért el!), Reé Ágota a Lánchíd 150. éves évfordulójára rendezett kiállításon tüzzománcával, Pannai Margit a Kispesti Vigadóban rendezett kiállításon pasztell-képeivel, Rosta Erzsi az ár- és belvízkárosultak megsegítésére rendezett kiállításra 1 drb olajképet ajánlott fel, Ezt a képet az Unesco METESZ Székházban, a Független Női Szövetség Székházában és a Műcsarnokban mutatták be; a 700. éves Cserépfalu rendezvényei alkalmából rendezett kiállításon képeivel különdíjat kapott. Tankóné Borsos Dóra textil és tüzzománcaival a Gödöllői Grassalkovics kastélyban szerepelt. B.Kakas Gizella a Jászberényi Berényi Műhely kiállításán szerepelt olajképeivel.

Budapest, 2000. január 15.

A szakkörben komoly munka folyt, csendben rajzoltunk, festegettük, óránként 10 perc szünettel, amikor megbeszélhettük kinek-kinek, hogy sikerült a beállított csendéletet, vagy az adott feladatot megoldani. Esténként boldogan vittük haza az aznapi munkánk eredményét az érdeklődő családtagoknak.

Az elmúlt 30 évben 76 művészlelkű ember fordult meg a szakkörben. Ők ezen idő alatt több mint 120 csoportos kiállításon mutathatták be munkáikat, különböző galériákban. (a meghívók képe és a részvevők névsora, valamint az éves alkotótábori újságok megtekinthetők Lizák Pálma honlapján)

A HÁZ, legnagyobb örömünkre, minden évben két alkalommal lehetővé tette az új munkák bemutatását. Az intézmény vezetője Kiss Marianna rendszeresen beszaladt a foglalkozásokra, érdeklődött és bíztatott bennünket. Abban az időben a fenntartáshoz

pályázatokat is írtunk. Így nyertünk pénzügyi hozzájárulást az erdélyi Szovátára történt kirándulásunk költségeihez.
Szakkörünk a Tanár úr – mint a Vasas Szakszervezet Művészeti Tanácsának titkára – támogatásával, minden évben meghívást kaptunk a szervezet nyári alkotótáboraiba. 1990 és 2012 között minden évben táboroztunk a Tanár úr szakmai irányításával. Feledhetetlen napokat töltöttünk Gömörszőlőstől Sátoraljaújhelyen és Győrön át egészen Baracsig mindenhol.

A munka folytatódik. A Kottek Műhely, és a Tűzzománc szekció tagjai továbbra is lelkesen alkotnak, mindazok örömére, akik látják szebbnél szebb képeiket, tűzzománcaikat. Tisztelik, becsülik a közösséget, ahol jól érzik magukat és gyarapíthatják tudásukat.

A Kondor Béla Közösségi Ház Képzőművész Körének kitüntetései

Vasas Amatőr Képzőművészek Kiállítása Fődíja
Ózd, 1994, 1996, 1998.
A díj harmadszori elnyerése után
a plakett végleg a Kör tulajdonába került

Vasas Művészeti Fesztivál fődíja
2004, Dunaújváros

.

2004. Dunaújváros, Díjátadó ünnepség

Képzőművész Kör korábbi kiadványainak címlapjai

A Buna Konstantin vezette kör működésének 15 éves évfordulójára.

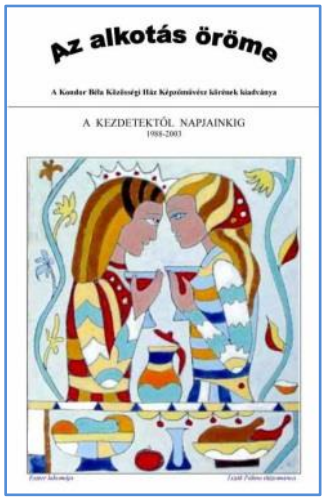

A kör eredeti fennállásának 25 éves évfordulójára.

Tanítványok, akik a kiadványban munkáikkal, írásaikkal nem szerepelnek:

.

B. Kakas Gizella
Bogács Kati
Csekő József
Csillag LőZsu
Eördögh Péterné
Erdős Mária
Fehér Györgyi
Fekete Gyula
Fiala Krisztina
Galmabos Zsófia
Gara Gizi
Gesztesi Zsuzsa
Horváth Györgyi
Juhász Valéria
Kovács Imre
Kovács János
Kovácsovics Judit
Lantos István
Lehoczky Tiborné
Magyar Piroska
Marity Attila
Máté Kata
Mazalin Natália
Mohácsi Tünde
Molnár Györgyi
Nagy Zsolt
Nimsz Kati
Ottmár Klára
Paksi Erzsébet
Pálfi Ágnes
Siklósi István
Szántó Mari
Steták Karolina
Szabó Ibolya
Szöllösi Ildikó
Táboriné Ugrav Klára
Varga Gabi
Vince Éva

Emlékezzünk meg azokról a volt tagjainkról, és a Kondor Béla Közösségi Ház egykori igazgatójáról - Kiss Mariannáról -, akik ma már sajnos nem lehetnek velünk.

*

Köszönet

Köszönjük a Kondor Béla Közösségi Ház vezetőinek, a Kör támogatását, és a jelen kiadvány megjelentetését.
Köszönjük a Képzőművész Kör tagjainak segítségét, a szép gondolatokkal telt bemutatkozó írásokat, csatolt alkotásokat.
Szerkesztő: Lizák Pálma, segítői Rosta Erzsi és Dr. Lizák Péter.

Felelős kiadó: Varga Ferenc igazgató

……..